

Роз'яснення щодо неухильного дотримання моральних якостей науково-педагогічними та педагогічними працівниками ДДПУ

Звернення до основ моральних якостей педагога становить нагальну потребу вітчизняної педагогіки, яка в умовах складної ситуації у країні та євроінтеграційних процесів знаходить продуктивні можливості зберігання фундаментальних досягнень шляхом органічного входження в європейський освітянський простір. Педагогічна етика розкриває норми, принципи і вимоги до поведінки педагога в межах професійної діяльності, розглядає сутність основних категорій педагогічної моралі й моральних цінностей.

Вимоги до педагогічних та інших працівників закладів освіти в цих складних умовах значно змінюються. Педагогічна майстерність не обмежується професійними знаннями, а все більше вимірюється критеріями соціальних компетенцій, серед яких визначальними виступають морально-ціннісні якості.

Кожен працівник системи освіти, включаючи адміністрацію закладів, адміністративно-допоміжний і технічний персонал, має слідувати морально-етичним нормам поведінки і нести персональну відповідальність за недотримання службової етики.

Згідно із статтею 54 Закону України «Про освіту» встановлено, що педагогічні працівники зобов'язані настановленням і особистим прикладом виказувати повагу до суспільної моралі та суспільних цінностей, зокрема правди, справедливості, патріотизму, гуманізму, толерантності; формувати у здобувачів освіти усвідомлення необхідності додержуватися Конституції та законів України, захищати суверенітет і територіальну цілісність України.

З метою посилення відповідальності педагогічних працівників ДДПУ за виконання покладених на них виховних обов'язків, підвищення морально-етичних норм взаємодії учасників навчально-виховного процесу й інших працівників у закладах освіти та враховуючи все вище зазначене, рекомендується активізувати в колективах освітніх закладів питання дотримання професійної службової етики та толерантності у стосунках працівників з дітьми, їх батьками, між собою, підвищення рівня комунікативної компетентності та мотивації до професійного та особистісного вдосконалення.

Сучасна молодь стала свідками Революції Гідності та війни на Сході країни. Саме тому актуально на державному рівні приділяти максимум уваги національно-патріотичному вихованню молоді. Педагогічна громада повинна чітко зрозуміти, що головним фактором процвітання нашої держави є свідомо, патріотично налаштована молодь, частина якої щороку поповнює лави науково-педагогічних працівників, державних службовців, юристів, політтехнологів та ін. І саме нова українська

генерація коректуватиме закони, змінюватиме і вдосконалюватиме суспільне життя та етико-моральні засади і розбудовуватиме соборну Україну.

Необхідність дотримання в освітньому закладі норм професійної педагогічної етики зумовлюється і розширенням сфери педагогічного впливу на суспільство.

Ураховуючи складну суспільно-політичну ситуацію у країні, спричинену агресією Росії, звертаємо увагу працівників освіти на відповідальність педагогічних та науково-педагогічних працівників за виховання високих моральних якостей, формування громадян, здатних до свідомого суспільного вибору, збагачення на цій основі інтелектуального, творчого культурного потенціалу народу.

У той час, коли більшість педагогічних та науково-педагогічних працівників проявляють високу громадянськість і патріотизм, надаючи моральну та матеріальну підтримку Збройним силам України, Національній Гвардії, добровольцям у справі захисту територіальної цілісності й державного суверенітету України, дбають про збереження і розвиток матеріально-технічної бази, науково-технічного потенціалу своїх навчальних закладів, незначна частина осіб брали безпосередню участь в організації так званих "референдумів" у Донецькій та Луганській областях чи навіть були безпосередніми учасниками терористичних організацій "ДНР" та "ЛНР".

Недотримання або порушення педагогічними та науково-педагогічними працівниками законодавства, участь в антидержавній діяльності повинно тягнути за собою правові наслідки, що визначенні законодавством України, в тому числі Кодексом законів про працю України (далі – Кодекс).

У таких випадках, крім загальних підстав розірвання трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого їм органу, статтею 41 Кодексу, для певних категорій працівників передбачені додаткові підстави, за якими вони можуть бути звільнені з роботи.

Підвищена відповідальність працівників обумовлена тим, що вони перебувають в особливому правовому становищі та виконують специфічні функції, не властиві іншим категоріям працівників. Дії чи бездіяльність таких працівників можуть призвести до порушення конституційних прав і свобод громадян, завдати значної шкоди суспільним відносинам та авторитету як самої держави, так і суб'єктів господарювання.

Так, відповідно до пункту 3 статті Кодексу підставою для звільнення особи з ініціативи власника або уповноваженого їм органу є вчинення працівником, який виконує виховні функції, аморального проступку, не сумісного з продовженням даної роботи.

Примірний перелік суб'єктів, які можуть бути звільнені за зазначеною підставою, наведений у статті 50 Закону України «Про освіту», а також в абзаці третьому пункту 28 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 6 листопада 1992 року № 9 «Про практику розгляду судами трудових спорів». Це можуть бути керівні, педагогічні, наукові, науково-педагогічні працівники, спеціалісти, вихователі, вчителі, викладачі, практичні психологи,

соціальні педагоги, майстри виробничого навчання, методисти, педагогічні працівники позашкільних закладів.

Звільнення на підставі зазначених вище правових норм допускається як за вчинення аморального проступку при виконанні трудових обов'язків, так і у вільний від роботи час (вчинення такого проступку в громадських місцях або в побуті).